

Avizul Comitetului Economic și Social European privind Propunerea de regulament al Parlamentului European și al Consiliului de instituire a Mecanismului de redresare și reziliență

[COM(2020) 408 final – 2020/0104 (COD)]

Propunerea de regulament al Parlamentului European și al Consiliului de instituire a Instrumentului de sprijin tehnic

[COM(2020) 409 final – 2020/0103 (COD)]

(2020/C 364/18)

Raportor general: **Dimitris DIMITRIADIS**

Sesizare	Consiliul Uniunii Europene, 10.6.2020 Parlamentul European, 17.6.2020
Temei juridic	Articolul 175 alineatul (3) și articolul 304 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene
Secțiunea competentă	Secțiunea pentru uniunea economică și monetară și coeziune economică și socială
Data adoptării în sesiunea plenară	16.7.2020
Sesiunea plenară nr.	553
Rezultatul votului (voturi pentru/ voturi împotriva/abțineri)	208/4/4

1. Concluzii și recomandări

- 1.1. CESE salută Mecanismul de redresare și reziliență propus (denumit în continuare „mecanismul”) ⁽¹⁾.
- 1.2. Dincolo de dimensiunea sa economică, propunerea Comisiei Europene promovează, de asemenea, în esență, aprofundarea și unificarea familiei europene, întrucât consolidează solidaritatea și cooperarea dintre statele membre.
- 1.3. Propunerea Comisiei Europene demonstrează, printre altele, că, dacă există voința politică adecvată, Uniunea Europeană poate să gestioneze în mod eficace crizele majore, să ofere soluții serioase și credibile și să ajungă la compromisuri necesare și realiste, contribuind, în ultimă instanță, la promovarea efectivă a idealului european.
- 1.4. CESE consideră că mecanismul ar trebui să sprijine tranziția către neutralitatea climatică și economia digitală utilizând fondurile instrumentului „Next Generation EU” ⁽²⁾, pentru a contribui la atenuarea impactului socioeconomic al tranziției în regiunile cele mai afectate.
- 1.5. Având în vedere criza provocată de pandemia de COVID-19, necesitatea unei redresări durabile, ecologice și digitale a devenit și mai presantă, la fel ca și nevoia de a oferi sprijin celor mai vulnerabile regiuni.

⁽¹⁾ Propunere de regulament al Parlamentului European și al Consiliului de instituire a Mecanismului de redresare și reziliență, COM(2020) 408 final, 28.5.2020.

⁽²⁾ Comunicarea Comisiei către Parlamentul European, Consiliul European, Consiliu, Comitetul Economic și Social European și Comitetul Regiunilor, „Un buget al UE care capacitează puterea de acțiune a planului de redresare pentru Europa”, COM(2020) 442 final

1.6. CESE a precizat deja că „sprijină o legătură strânsă între Programul de sprijin pentru reforme⁽³⁾ și semestrul european”⁽⁴⁾. Prin urmare, planurile prezentate de statele membre ar trebui să abordeze principalele provocări identificate în cadrul semestrului european și ar trebui armonizate cu principiile Pactului verde european și ale Agendei digitale.

1.7. Se impune o coordonare rapidă și eficace a acțiunilor între Comisia Europeană, Parlamentul European și Consiliul European, pentru a evita orice întârzieri care ar periclita atingerea obiectivelor mecanismului.

1.8. Este necesar un răspuns imediat și complet din partea statelor membre, având în vedere perioada scurtă de timp în care diversele planuri de proiect ar trebui să fie pregătite și finalizate.

1.9. CESE consideră important ca statele membre să coopereze îndeaproape cu Comisia Europeană pentru aprobarea, monitorizarea și asigurarea finalizării cu succes a planurilor de proiect prezentate în cadrul mecanismului.

1.10. Planurile ar trebui să ofere sprijin financiar direct întreprinderilor mici și mijlocii.

1.11. CESE consideră că este foarte important ca fiecare măsură anunțată, în special cele care oferă sprijin financiar, să fie însoțită de informații clare și ușor de înțeles de către întreprinderi cu privire la tipul de sprijin oferit, modul în care o IMM poate avea acces în mod efectiv la diferitele instrumente financiare existente ale UE, persoanele de contact de la nivelul UE care pot răspunde la eventualele întrebări, organismele naționale implicate în canalizarea fondurilor, actorii naționali cărora IMM-urile li se pot adresa, rolul băncilor naționale și obligațiile acestora.

1.12. Prezentarea, aprobarea, monitorizarea și finalizarea proiectelor ar putea fi accelerate prin implicarea activă a firmelor de consultanță din sectorul privat cu experiență globală în domeniile relevante.

1.13. CESE subliniază încă o dată necesitatea schimbului de bune practici în cadrul UE și a accelerării proceselor birocratice în ceea ce privește alocarea și acordarea fondurilor disponibile, cu oferirea sprijinului tehnic necesar de către Comisia Europeană⁽⁵⁾.

1.14. Rolul și punctele de vedere ale partenerilor sociali și ale organizațiilor societății civile ar trebui integrate în planurile prezentate de statele membre. CESE a solicitat deja un rol mai activ pentru societatea civilă organizată în „(...) obținerea unui acord între viziunea Comisiei Europene și cea a statelor membre cu privire la conținutul programelor de reformă”⁽⁶⁾.

1.15. Instrumentul de sprijin tehnic poate completa în mod util pachetele de măsuri care sunt propuse de Comisie pentru a aborda consecințele economice ale pandemiei de COVID-19.

2. Introducere și observații generale

2.1. Obiectivul mecanismului propus este de a promova coeziunea economică, socială și teritorială a Uniunii prin îmbunătățirea capacității de reziliență și de adaptare a statelor membre, prin atenuarea impactului social și economic al crizei și prin sprijinirea tranziției verzi și a celei digitale, menite să realizeze o Europă neutră din punct de vedere climatic până în 2050, contribuind astfel la restabilirea potențialului de creștere al economiilor statelor membre în urma crizei provocate de pandemia de COVID-19, încurajând crearea de locuri de muncă și promovând creșterea durabilă.

2.2. Mecanismul va fi structurat în jurul furnizării de sprijin financiar nerambursabil și de împrumuturi pentru a ajuta țările – în special cele cu un venit mai mic pe cap de locuitor și cu o rată ridicată a șomajului – să facă față în mod adecvat gravelor efectelor economice ale pandemiei.

2.3. Împrumuturile vor juca un rol complementar sprijinului nerambursabil și vor beneficia de scadențele lungi și de ratele avantajoase ale dobânzii care îi sunt acordate Uniunii.

⁽³⁾ Propunere de regulament al Parlamentului European și al Consiliului privind instituirea unei Funcții europene de stabilizare a investițiilor, COM(2018) 387 final

⁽⁴⁾ JO C 62, 15.2.2019, p. 121

⁽⁵⁾ JO C 237, 6.7.2018, p. 53

⁽⁶⁾ JO C 62, 15.2.2019, p. 121

2.4. Pandemia de COVID-19 este criza sanitară mondială definitorie a vremurilor noastre, care până la 12 iunie 2020 a costat viața a peste 420 000 de oameni ⁽⁷⁾. COVID-19 este mult mai mult decât o criză sanitară: ea a avut un impact socioeconomic enorm în întreaga lume, a cărui amploare este încă greu de evaluat. Conform celui mai recent raport asupra economiei mondiale realizat de Banca Mondială și intitulat „Perspectivele economice globale” (iunie 2020), șocul cauzat de coronavirus va provoca cea mai profundă recesiune mondială de la cel de Al Doilea Război Mondial încoace.

2.5. Se preconizează că, în 2020, economia globală se va contracta cu 5,2 %, o cifră de aproximativ trei ori mai mare decât amploarea crizei financiare mondiale din 2008-2009. Dintre economiile avansate, se preconizează că ritmurile reale de creștere a PIB-ului pentru 2020 vor fi de - 6,1 % în SUA și, respectiv, de - 9,1 % în zona euro. După cum se precizează explicit în raportul Băncii Mondiale din iunie 2020 ⁽⁸⁾: „În condițiile în care se așteaptă ca anul acesta, peste 90 % dintre piețele emergente și economiile în curs de dezvoltare să sufere contracții ale venitului pe cap de locuitor, milioane de oameni riscă să ajungă din nou în starea de sărăcie.”

Consecințele economice ale șocului provocat de pandemia de COVID-19 sunt ⁽⁹⁾:

1. o accentuare a incertitudinii care duce la creșterea economisirilor precauționare;
2. o reducere a consumului;
3. o reducere a apetitului pentru investiții productive;
4. o creștere a șomajului, din care o parte probabil va deveni permanent;
5. o scădere a volumului comerțului global, precum și perturbări semnificative ale lanțurilor de aprovizionare globale;
6. o scădere a prețurilor mărfurilor (în special a prețului petrolului), ceea ce face deosebit de dificilă finanțarea contului curent pentru exportatorii de mărfuri tradiționale;
7. o creștere puternică a primelor de risc necesare pentru deținerea de active riscante.

2.6. După cum bine se știe la ora actuală, măsurile care pot ajuta la depășirea crizei sanitare pot agrava criza economică și viceversa. Aplatizarea curbei pandemiei accentuează în mod inevitabil curba recesiunii macroeconomice și pune în pericol toate lanțurile de aprovizionare, inclusiv cele cruciale pentru supraviețuirea umană (alimente și medicamente). În cazul în care impactul pandemiei continuă să se amplifice, pot urma crize financiare care vor avea ca rezultat un colaps al creditării, o recesiune globală mai îndelungată și o redresare mai lentă. După cum se afirmă în raportul Băncii Mondiale din iunie 2020 privind Perspectivele economice globale, „[n]ivelurile în creștere ale datoriei au făcut ca sistemul financiar global să fie mai vulnerabil la tensiunile de pe piața financiară”.

2.7. Prin urmare, este necesară o intervenție financiară urgentă și la scară largă, pentru a reduce consecințele economice ale crizei recente și pentru a face economiile statelor membre mai reziliente și mai bine pregătite pentru viitor.

2.8. Prioritățile economice ar trebui să fie următoarele:

1. este important să se garanteze că forța de muncă rămâne angajată chiar dacă este plasată în carantină sau forțată să rămână acasă;
2. guvernele ar trebui să canalizeze sprijinul financiar către instituțiile publice și private care sprijină grupurile de cetățeni vulnerabili;
3. IMM-urile ar trebui protejate împotriva falimentului (nevoia ca banii contribuabililor să sprijine marile societăți nefinanciare este mult mai puțin evidentă);

⁽⁷⁾ <https://ourworldindata.org/grapher/total-deaths-covid-19>

⁽⁸⁾ Banca Mondială, Perspectivele economice globale, iunie 2020.

⁽⁹⁾ Koundouri, P., Document de lucru al Universității de Economie și Comerț din Atena, 2020.

4. vor fi necesare politici care să sprijine sistemul financiar pe măsură ce împrumuturile neperformante vor deveni mai numeroase;

5. ar trebui adoptate pachete fiscale comparabile cu pierderile din PIB cauzate de criză.

2.9. Comisia propune în prezent mobilizarea unui buget consolidat al UE care să ajute la repararea daunelor economice și sociale imediate provocate de pandemia de COVID-19 și care să impulsioneze redresarea și să creeze premisele unui viitor mai bun pentru generația următoare. Pentru a garanta că redresarea este durabilă, uniformă, incluzivă și echitabilă pentru toate statele membre, Comisia Europeană propune crearea unui nou instrument de redresare, „Next Generation EU”, încorporat într-un buget UE pe termen lung puternic, modern și restructurat. Programul emblematic al „Next Generation EU” este Mecanismul de redresare și reziliență⁽¹⁰⁾.

3. Principii generale ale Mecanismului de redresare și reziliență și ale Instrumentului de sprijin tehnic

3.1. CESE salută călduros și susține Mecanismul de redresare și reziliență propus (denumit în continuare „mecanismul”) și instrumentul de asistență tehnică (denumit în continuare „instrumentul”), al căror obiectiv este de a oferi sprijin financiar la scară largă pentru investiții și reforme publice, îndeosebi în domeniul tranziției verzi și a celei digitale, care ar trebui, conform așteptărilor, nu doar să facă economiile statelor membre mai reziliente și mai bine pregătite pentru viitor, ci și să le ajute să depășească mai rapid și mai eficient consecințele pandemiei.

3.2. CESE este profund îngrijorat de consecințele economice ale pandemiei în statele membre, mai ales în ceea ce privește creșterea ratei șomajului, care, în unele țări din sudul UE, a ajuns chiar la 33 % în rândul tinerilor, și creșterea ratei sărăciei.

3.3. CESE este de acord că pandemia pare să constituie „cel mai grav șoc economic de la Marea Depresiune, cu consecințe devastatoare pentru milioane de cetățeni și întreprinderi și, desigur, cu potențialul de a adânci divergențele economice și sociale – riscul unei mari fragmentări”⁽¹¹⁾.

3.4. CESE a subliniat deja că recenta „dezvoltare economică nu a avut loc în mod uniform pe tot teritoriul UE și al zonei euro și că progresele în materie de convergență rămân nesatisfăcătoare. Chestiunea durabilității este și ea o provocare din ce în ce mai complexă pentru UE”⁽¹²⁾.

3.5. CESE consideră că „[i]ntegrarea europeană se află într-un moment de răscruce. Unul din învățămintele trase din recenta criză economică de lungă durată și din cicatricile sociale profunde pe care le-a lăsat în mai multe state membre este că absența convergenței economice și sociale între statele membre și regiuni reprezintă o amenințare la adresa sustenabilității politice a proiectului european și a tuturor beneficiilor pe care le-a adus cetățenilor europeni”⁽¹³⁾.

3.6. CESE consideră că „[c]onsolidarea competitivității economiei europene, și anume capacitatea acesteia de a-și spori productivitatea și de a crește nivelul de trai în mod durabil, devenind în același timp neutră din punct de vedere climatic, nu în ultimul rând prin intermediul cercetării, al dezvoltării și al competențelor mai multe și mai bune ale forței de muncă”⁽¹⁴⁾.

3.7. CESE consideră că „[d]ezvoltarea unei reziliențe economice și a rezilienței pieței forței de muncă, cu asigurarea durabilității economice, sociale, de mediu și instituțională ar trebui să reprezinte principiul director al politicilor care vor stimula convergența ascendentă și echitatea în tranziția către o economie neutră din punct de vedere climatic (adică în care există un echilibru între emisiile de gaze cu efect de seră și absorbția lor), gestionând în același timp provocările reprezentate de digitalizare și de schimbările demografice”⁽¹⁵⁾. Mai mult, CESE sprijină astfel solicitarea ca Uniunea Europeană să se angajeze să atingă neutralitatea emisiilor de dioxid de carbon până în 2050 și să își ajusteze în consecință obiectivul de reducere a gazelor cu efect de seră pentru 2030. Raportul din 2019 privind diferențele de emisii al Programului Națiunilor Unite pentru Mediu (UNEP) indică faptul că trebuie să se reducă emisiile globale cu 7,6 % pe an, începând de acum, pentru a limita încălzirea globală la 1,5 °C. Acest obiectiv se adaugă la obiectivul global de reducere a emisiilor cu cel puțin 68 % până în 2030.

⁽¹⁰⁾ Propunere de regulament al Parlamentului European și al Consiliului de instituire a Mecanismului de redresare și reziliență, COM(2020) 408 final, 28.5.2020.

⁽¹¹⁾ Observațiile comisarului Gentiloni la conferința de presă privind Mecanismul de redresare și reziliență, comunicat de presă al Comisiei Europene, 28 mai 2020.

⁽¹²⁾ JO C 47, 11.2.2020, p. 106

⁽¹³⁾ JO C 353, 18.10.2019, p. 23

⁽¹⁴⁾ Idem.

⁽¹⁵⁾ Idem.

3.8. Prin urmare, CESE este de acord că obiectivul principal al mecanismului ar trebui să fie:

1. promovarea coeziunii economice, sociale și teritoriale a Uniunii;
2. atenuarea impactului economic și social al crizei și
3. sprijinirea tranziției verzi și a celei digitale, menite să realizeze o Europă neutră din punct de vedere climatic până în 2050, contribuind astfel la restabilirea potențialului de creștere al economiilor statelor membre în urma crizei provocate de pandemia de COVID-19, încurajând crearea de locuri de muncă și promovând creșterea durabilă.

3.9. CESE dorește să sublinieze că aceste investiții și reforme ar trebui să se concentreze asupra provocărilor și a nevoilor de investiții legate de tranziția verde și de cea digitală, asigurând astfel o redresare durabilă.

3.10. Este recunoscut acum la scară largă faptul că politicile de stimulare ecologică au avantaje față de stimulentele fiscale tradiționale și că politicile favorabile climei oferă și caracteristici economice superioare. Proiectele de construcții ecologice, precum lucrările de izolare termică sau instalațiile de energie din surse regenerabile, pot produce efecte multiplicatoare mai mari datorită costurilor reduse pe termen lung la energie și repercursiunilor lor („flow-on effects”) asupra economiei.

3.11. CESE este de acord că, pe lângă direcționarea fondurilor către controlul epidemiei și în cercetarea biomedicală relevantă și investițiile în securitatea la frontiere, în siguranța călătorilor și a comerțului, a sosit momentul ca instituțiile financiare și guvernele să adopte taxonomia UE pentru investiții durabile (2019), să elimine treptat combustibilii fosili prin implementarea tehnologiilor existente în materie de energie regenerabilă, redirecționând subvențiile de la combustibili fosili către proiecte de infrastructuri verzi și inteligente de atenuare a schimbărilor climatice și de adaptare la acestea, să realizeze investiții în economii circulare și cu emisii reduse de carbon, să treacă de la agricultura industrială la cea regenerativă și să realizeze investiții în securitatea alimentară, să promoveze lanțurile de aprovizionare europene, să reducă necesitățile în materie de transport și să valorifice limitele revoluției digitale, asigurând în același timp securitatea rețelelor TIC ⁽¹⁶⁾.

3.12. CESE este de acord cu Agenția Internațională a Energiei că tranziția către o energie curată poate ajuta la relansarea economiei europene, cu o agendă ambițioasă pentru crearea de locuri de muncă și obiective privind schimbările climatice, prin modernizarea sistemelor energetice. În condițiile în care guvernele canalizează în mod direct sau indirect peste 70 % din investițiile energetice globale, în acest moment de criză, acțiunile lor contează mai mult ca niciodată. Configurarea politicilor poate orienta în mod activ investițiile legate de energie pe o cale mai sustenabilă, punând totodată în centrul redresării economice eficiența energetică, sursele regenerabile de energie și stocarea în baterii. Programele de stimulare din sectorul energetic ar trebui să aibă prioritate, pentru a sprijini forța de muncă existentă, pentru a crea noi locuri de muncă și pentru a determina reducerea emisiilor. Agenția Internațională a Energiei ⁽¹⁷⁾ recomandă „Să construim pe fundația pe care o avem deja – și să gândim la scară largă”. Politicile cu structuri juridice și instituționale existente sunt cel mai ușor de extins.

3.13. CESE este total de acord că mecanismul instituit prin regulamentul supus examinării ar trebui să contribuie la integrarea aspectelor legate de schimbările climatice și de durabilitatea mediului, precum și la atingerea unei ținte generale care prevede ca 25 % din cheltuielile bugetului UE să susțină obiectivele climatice.

3.14. CESE este ferm convins că mecanismul ar trebui să fie structurat mai ales în jurul furnizării de sprijin financiar nerambursabil pentru a ajuta țările – în special cele cu un venit mai mic pe cap de locuitor și cu o rată a șomajului ridicată – să facă față în mod adecvat gravelor efecte economice ale pandemiei, în timp ce împrumuturile ar trebui să joace doar un rol complementar sprijinului nerambursabil și să beneficieze de scadențele lungi și de ratele avantajoase ale dobânzii care îi sunt acordate Uniunii.

⁽¹⁶⁾ Koundouri, P., *Never Waste a Good Crisis: For a Sustainable Recovery from COVID-19*, aprilie 2020.

⁽¹⁷⁾ Agenția Internațională a Energiei: <https://www.iea.org/>

3.15. CESE susține intenția Comisiei de a valorifica întreaga putere a bugetului UE de a mobiliza investițiile și a concentra sprijinul financiar la începutul perioadei, în primii ani esențiali ai redresării, prin adoptarea combinată a unui instrument european de redresare pentru situații de urgență în valoare de 808 984,090 milioane EUR (în prețuri curente) și a unui cadru financiar multianual (CFM) consolidat pentru 2021-2027.

3.16. CESE pledează pentru „continuarea reformelor structurale eficiente, însoțite de strategii de investiții bine orientate”⁽¹⁸⁾.

3.17. CESE este de acord cu instituirea unui instrument de sprijin tehnic de sine stătător, de care să poată beneficia toate statele membre și care să înlocuiască Programul de sprijin pentru reforme structurale (PSRS)⁽¹⁹⁾.

4. Elaborarea planurilor naționale de redresare și reziliență, transmitere, evaluare și termene

4.1. CESE consideră că fondurile mecanismului trebuie să fie distribuite cât mai rapid statelor membre, care, la rândul lor, ar trebui să le utilizeze în mod eficient pentru a valorifica la maximum beneficiile mecanismului.

4.2. Statele membre ar trebui să elaboreze planuri naționale de redresare și reziliență care să stabilească agenda în materie de reforme și investiții pentru următorii patru ani.

4.3. CESE consideră că aceste planuri ar trebui să abordeze principalele provocări cu care se confruntă statele membre, identificate în semestrul european, în domenii precum competitivitatea, productivitatea, educația și competențele, sănătatea, ocuparea forței de muncă și coeziunea economică, socială și teritorială. De asemenea, ar trebui să se asigure că aceste investiții și reforme se concentrează în mod corespunzător pe provocările legate de tranziția verde și cea digitală, pentru a contribui la crearea de locuri de muncă și creștere durabilă și pentru a crește reziliența Uniunii.

4.4. CESE consideră că este necesar să se consolideze cadrul actual pentru furnizarea de sprijin întreprinderilor mici și mijlocii și să li se ofere sprijin financiar direct printr-un instrument inovator, pentru a le proteja de faliment.

4.5. Fiecare măsură anunțată, în special cele care oferă sprijin financiar, ar trebui însoțită de informații clare și ușor de înțeles de către întreprinderi cu privire la tipul de sprijin oferit, modul în care o IMM poate avea acces în mod efectiv la diferitele instrumente financiare existente ale UE, persoanele de contact de la nivelul UE care pot răspunde la eventualele întrebări, organismele naționale implicate în canalizarea fondurilor, actorii naționali cărora IMM-urile li se pot adresa, rolul băncilor naționale și obligațiile acestora.

4.6. CESE consideră că, în cadrul acestui proces, rolul și punctele de vedere ale partenerilor sociali și ale organizațiilor societății civile ar trebui să fie luate serios în considerare.

4.7. CESE a sugerat deja „introducerea unei norme în temeiul căreia să nu se acorde nicio finanțare unui stat membru decât după adoptarea integrală a aplicării principiului parteneriatului, cu implicarea reală a partenerilor sociali și a societății civile organizate în luarea deciziilor privind pachetele multianuale de angajamente de reformă”⁽²⁰⁾. Este esențială aplicarea principiului parteneriatului pentru asigurarea unor reforme bazate pe date concrete, conectate la situația reală, proprie economiei fiecărui stat membru”⁽²¹⁾.

4.8. CESE este de acord că planurile ar trebui evaluate de Comisie pe baza unor criterii transparente, în special, printre altele: dacă planul va contribui, conform așteptărilor, la abordarea în mod eficace a provocărilor identificate în **procesul semestrului european**, dacă planul contribuie la întărirea potențialului de creștere și a rezilienței economice și sociale ale statului membru și la consolidarea coeziunii economice, sociale și teritoriale; dacă planul conține măsuri relevante pentru tranziția verde și cea digitală și dacă estimarea costurilor furnizată de statul membru este rezonabilă și plauzibilă și este proporțională cu impactul preconizat asupra economiei.

4.9. CESE consideră că alocarea fondurilor ar trebui să țină seama și de criteriile de convergență⁽²²⁾.

⁽¹⁸⁾ JO C 47, 11.2.2020, p. 106

⁽¹⁹⁾ Regulamentul (UE) 2017/825 al Parlamentului European și al Consiliului din 17 mai 2017 de instituire a Programului de sprijin pentru reforme structurale pentru perioada 2017-2020 și de modificare a Regulamentelor (UE) nr. 1303/2013 și (UE) nr. 1305/2013. JO L 129, 19.5.2017, p. 1

⁽²⁰⁾ Regulamentul delegat (UE) nr. 240/2014 al Comisiei din 7 ianuarie 2014 privind Codul european de conduită referitor la parteneriat, în cadrul fondurilor structurale și de investiții europene (JO L 74, 14.3.2014, p. 1).

⁽²¹⁾ JO C 237, 6.7.2018, p. 53

⁽²²⁾ Idem.

4.10. CESE consideră rezonabil ca:

1. sprijinul financiar și acțiunile relevante întreprinse de statele membre în cadrul mecanismului să fie concentrate la începutul perioadei, până la sfârșitul anului 2024, iar în ceea ce privește sprijinul financiar nerambursabil, cel puțin 60 % din totalul acestuia să fie angajat până la sfârșitul anului 2022;
2. statele membre să transmită planurile de redresare și reziliență până cel târziu la 30 aprilie, sub forma unei anexe separate la programele lor naționale de reformă;
3. statele membre să poată transmite un proiect de plan, împreună cu proiectul de buget pentru anul următor, la data de 15 octombrie a anului precedent;
4. Comisia și statele membre să utilizeze perioada de după 2024 și până la încheierea CFM (2027) pentru a încuraja punerea în aplicare a acțiunilor relevante pe teren, pentru a realiza redresarea preconizată în sectoarele economice și sociale relevante și pentru a promova reziliența și convergența.

4.11. CESE subliniază necesitatea de a se prevedea o perioadă de timp suficientă pentru punerea în aplicare efectivă a obiectivelor mecanismului și pentru realizarea acestora. În plus, CESE subliniază că, în cazul în care opiniile în favoarea unei perioade scurte de punere în aplicare a planului sunt majoritare, există pericolul ca obiectivele sale să fie, în cele din urmă, compromise.

4.12. CESE subliniază necesitatea unei coordonări rapide și eficiente a acțiunilor între Comisia Europeană, Parlamentul European și Consiliul European, pentru a evita orice întârzieri care ar pune în pericol atingerea obiectivelor mecanismului. De asemenea, este necesar un răspuns imediat și complet din partea statelor membre, având în vedere perioada scurtă de timp în care diversele planuri de proiect ar trebui să fie pregătite și finalizate. Statele membre ar trebui să coopereze îndeaproape cu Comisia Europeană pentru aprobarea, monitorizarea și asigurarea finalizării cu succes a planurilor de proiect prezentate în cadrul mecanismului. Prezentarea, aprobarea, monitorizarea și finalizarea proiectelor ar putea fi accelerate prin implicarea activă a firmelor de consultanță din sectorul privat cu experiență globală în domeniile relevante.

4.13. CESE subliniază încă o dată necesitatea schimbului de bune practici în cadrul UE și a accelerării proceselor birocratice în ceea ce privește alocarea și acordarea fondurilor disponibile, cu oferirea sprijinului tehnic necesar de către Comisia Europeană ⁽²³⁾.

5. Instrumentul de asistență tehnică

5.1. CESE susține reformele structurale constante orientate spre dezvoltarea socială și economică, inclusiv consolidarea capacităților instituționale pentru a îmbunătăți calitatea administrativă. Astfel de reforme ar trebui să fie specifice fiecărei țări și să se bucure de un sprijin democratic, evitându-se o abordare nediferențiată pentru toate statele membre ⁽²⁴⁾.

5.2. CESE este de acord că Instrumentul de sprijin tehnic ar trebui să însoțească autoritățile naționale ale statelor membre care solicită sprijin tehnic în etapele procesului de reformă sau în anumite etape ale acestuia.

5.3. CESE subliniază necesitatea ca Instrumentul de sprijin tehnic să sprijine autoritățile din statele membre în eforturile lor de a elabora reforme în conformitate cu propriile priorități și de a-și consolida capacitatea de a elabora și a pune în aplicare politici și strategii de reformă, beneficiind, totodată, de bunele practici și exemple ale omologilor.

5.4. CESE este de acord că Instrumentul de sprijin tehnic poate completa în mod eficace pachetele de măsuri care sunt propuse de Comisie pentru a aborda consecințele economice ale pandemiei de COVID-19.

Bruxelles, 16 iulie 2020.

Președintele
Comitetului Economic și Social European
Luca JAHIER

⁽²³⁾ Idem.

⁽²⁴⁾ Idem.